

“L’interès d’aquesta exposició no és només venir a veure com he pintat jo, sinó que també és una aproximació a una de les obres literàries més importants de tots el temps”

El grau està aprovat, però ha quedat parat per un tema de normativa de l’edifici. Hi estan interessats a Còrdova i també a Granollers, a Roca Umbert... Però ara estic en un altre moment, vaig cap a una altra direcció.

Més artística...

Sí, vull dedicar més temps a la meva professió com a pintor. Em van oferir la direcció del Museu Europeu d’Art Modern i vaig haver de dir que no. I iniciar el grau ara no em permetria dedicar-me a pintar, que és el que em ve de gust, el que m’interessa, em diverteix i m’apassiona. M’agrada la part empresarial i m’enriqueix molt el contacte amb els alumnes, però em falta temps.

Com et fa sentir el fet d’exposar a Granollers?

Estic molt content. Havia fet algunes exposicions a la galeria El Quatre, quan era al costat de la Porxada. Per mi és un orgull ser de Granollers i poder ensenyar a la meua ciutat una petita part del que faig el dia a dia.

Parla’ns de l’exposició *L’infern de Dante*.

L’exposició es va inaugurar a Barcelona i en acabar anirà a Girona, Polònia, Madrid, Andalusia, Itàlia...

A Granollers es podrà veure una quarta part de l’exposició. Aquest projecte l’he estat desenvolupant durant tres anys. Entremig he pintat altres obres i he fet exposicions més encarades a galeries. Però aquest projecte el vaig voler fer per a mi, amb una temàtica molt tradicional en l’àmbit creatiu, el món dantesc. Ha estat representat per molts grans artistes: Botticelli, Blake, Doré, Dalí, Barceló... És molt gran el repte que suposa. Jo volia donar-ne una nova visió, personal, amb un llenguatge més contemporani encara i dins de l’àmbit figuratiu. Cada artista ha reinterpretat una mica la seva versió i jo també ho he volgut fer en aquest *infern*.

Com és el teu *infern*?

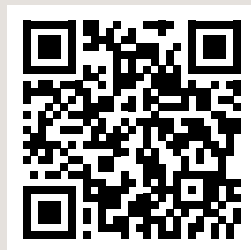
Aquesta obra innova en un sentit plàstic, amb recursos pictòrics actuals, una pintura molt més moderna, encarada en l’experimentació, en l’exploració tècnica, del grafisme... Té parts que són completament abstractes. Hi ha un joc de textures. Però també innova en el que és conceptual, a voler representar allò que Dante descriu i allò que Dante no té temps de descriure amb paraules.

Dius que l’exposició és un projecte cultural.

L’interès d’aquesta exposició no és només venir a veure com he pintat jo, sinó que també és una aproximació a una de les obres literàries més importants de tots el temps, *La Divina Comèdia*, un dels pilars de la literatura universal, escrita al segle XIV.

“Segueixo apostant i arriscant-me en projectes que m’apassionen. Sóc una persona molt inquieta”

Podeu llegir l’entrevista completa accedint amb aquest codi QR

T’ha transformat el procés creatiu?

Aquest projecte m’ha fet madurar moltíssim, ha estat literalment un infern. Psicològicament, en estar-hi tant de temps i amb la pandèmia pel mig... És un projecte en què he innovat molt plàsticament i conceptualment; és el més complex que he fet fins ara. Dante no para de repetir com n’és de gran i poderós l’infern. Totes les representacions que se n’han fet fins ara són concretes, i jo he volgut plasmar la immensitat.

I com has plasmat aquesta immensitat?

Vaig començar a treballar il·lustracions en petit format i em vaig adonar que l’infern no es podia representar en dimensions reduïdes. Això requereix un *action painting*, necessita tot el teu cos i així és com ho vaig acabar pintant. En paral·lel, el director del MEAM em va animar molt i em va dir que aquest projecte transcendiria, que el dia de demà, quan es fes una revisió de tot el que s’havia fet de Dante, potser jo hi apareixeria. Estava pintant una obra universal amb un llenguatge universal. Em va animar tant, que cada nou quadre de la sèrie que començava el pintava més i més gran. I al final el projecte es va anar fent cada vegada més complex i més profund. Aquest projecte ha estat un viatge molt bonic i ara es tracta de compartir-lo. Espero que impacti i agradi molt a Granollers.

Projectes de futur...

Molts, massa. Des d’una proposta que he tingut de pintar una església als Estats Units a seguir amb obra de galeria; però sobretot obrir mercat als EUA, on ja tinc emparaulades diverses exposicions i fires. Després vull continuar agafant el relleu d’aquest projecte, que no està acabat. Jo el veig com un projecte de vida, però ara mateix no vull continuar. Vull evolucionar una mica més com a pintor i veure com representaré el purgatori d’aquí a cinc anys, amb una maduresa diferent. I acabar, potser ja en l’etapa de jubilació, pintant el cel, tancant tota la meua etapa d’expressió i recorregut pictòric. Segueixo apostant i arriscant-me en projectes que m’apassionen. Sóc una persona molt inquieta.

